

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2017

1039/2017

Valtiovarainministeriön asetus maksulaitoksen omien varojen laskemisessa käytettävistä menetelmistä

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maksulaitoslain (297/2010) 31 a §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään maksulaitoksen omien varojen laskemisessa käytettävistä menetelmistä.

2 §

Maksutapahtumasidonnainen menetelmä

Maksulaitoslain (297/2010) 29 §:n 3 momentissa tarkoitetun maksutapahtumasidonnaisen menetelmän mukainen omien varojen määrä lasketaan tässä pykälässä säädetyllä tavalla.

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin 3 momentin 1–5 kohdassa tarkoitettujen erien summa kerrottuna 4 §:ssä tarkoitetulla porrastuskertoimella.

Summa, josta maksulaitoksen omien varojen määrä lasketaan toteutettujen maksutapahtumien määrän perusteella, lasketaan seuraavasti:

- 1) 4,0 prosenttia toteutettujen maksutapahtumien määrästä viiteen miljoonaan euroon asti;
- 2) 2,5 prosenttia siitä toteutettujen maksutapahtumien määrästä, joka ylittää viisi miljoonaa euroa, muttei ylitä 10 miljoonaa euroa;
- 3) 1 prosentti siitä toteutettujen maksutapahtumien määrästä, joka ylittää 10 miljoonaa euroa, muttei ylitä 100 miljoonaa euroa;
- 4) 0,5 prosenttia siitä toteutettujen maksutapahtumien määrästä, joka ylittää 100 miljoonaa euroa, muttei ylitä 250 miljoonaa euroa; sekä
- 5) 0,25 prosenttia siitä toteutettujen maksutapahtumien määrästä, joka ylittää 250 miljoonaa euroa.

Toteutettujen maksutapahtumien määrällä tarkoitetaan 3 momentissa yhtä kahdestoistaosaa maksulaitoksen arviota edeltävänä vuonna toteuttamien maksutapahtumien kokonaismäärästä.

3 §

Summamenetelmä

Laskettaessa maksulaitoksen omien varojen määrää summamenetelmää käyttäen kukin maksulaitoslain 29 §:n 4 momentissa tarkoitettu tekijä sisällytetään summaan positiivisena tai negatiivisena lukuna. Satunnaisia tuottoja ei oteta huomioon summaa laskettaessa. Kulut, jotka aiheutuvat ulkoistamisen perusteella kolmansien tarjoamista palveluista, saadaan vähentää summasta silloin, kun kulut maksetaan yritykselle, joka kuuluu maksulaitoslain mukaisen valvonnan piiriin.

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin määrä, joka saadaan kertomalla maksulaitoslain 29 §:n 4 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu summa 3 momentissa tarkoitettulla kertoimella ja näin saatu tulos 4 §:ssä tarkoitettulla porrastuskertoimella.

Summamenetelmässä käytettävä kerroin määräytyy seuraavasti:

- 1) 10 prosenttia summan määrästä 2,5 miljoonaan euroon asti,
- 2) 8 prosenttia siitä summan määrästä, joka ylittää 2,5 miljoonaa euroa, muttei ylitä viittä miljoonaa euroa;
- 3) 6 prosenttia siitä summan määrästä, joka ylittää viisi miljoonaa euroa, muttei ylitä 25 miljoonaa euroa;
- 4) 3 prosenttia siitä summan määrästä, joka ylittää 25 miljoonaa euroa, muttei ylitä 50 miljoonaa euroa; sekä
- 5) 1,5 prosenttia siitä summan määrästä, joka ylittää 50 miljoonaa euroa.

4 §

Porrastuskerroin

Edellä 2 §:n 2 momentissa ja 3 §:n 2 momentissa tarkoitettu porrastuskerroin on:

- 1) 0,5, jos maksulaitos tarjoaa yksinomaan rahanvälitystä;
- 2) 1,0, jos maksulaitos tarjoaa maksulaitoslain 1 §:n 2 momentin 1–4 kohdassa tarkoitettua maksupalvelua.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä tammikuuta 2018.

Tällä asetuksella kumotaan maksulaitoksen omien varojen laskemisessa käytettävistä menetelmistä annettu valtiovarainministeriön asetus (555/2011).

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2017

Valtiovarainministeri Petteri Orpo

Finanssineuvos Risto Koponen